

[L. Rasmussen.]

Fjor, er ganske urigtigt. Siden vi behandlede Lovforslaget i Fjor, har vi fra Ministeriet faaet saadanne Oplysninger, at vi i Dag ved, at det ikke er Militærordningen af 1922, vi lever under, at vi aldeles ikke har det, man i 1922 i de allerhøjtideligste Former erklærede var det uundværligste Minimum til Varetagelsen af Danmarks Livsinteresser. Siden den Tid har vi baade fra konservativ Side og fra Venstres Side Gang paa Gang i de højtideligste Vendinger, ikke mindst af Udenrigsministeren, faaet at vide, hvor højt man i Venstre sætter Spørgsmaalet om Landets Forsvar.

Hvis jeg troede paa dette, hvis det var lykkedes Venstre at overbevise mig om, at man til Varetagelsen af Danmarks dyreste Livsinteresser skulde have det, man i 1922 fastsatte som det uundværligste Minimum, eller hvis jeg troede paa, hvad man fra konservativ Side i de højtideligste Vendinger har forsikret, vilde det, man har begaaet siden 1922, i mine Øjne staa som en Forbrydelse mod Danmark. Men jeg tror Gudskelov ikke paa det, og den mildeste Forklaring er, at Venstre selv ikke tror paa det, thi troede de paa det, er der intet Forsvar for, hvad man har præsteret siden da, intet som helst.

Jeg skal med Tal, der er hentet fra Forsvarsministeriet, bevise, hvad jeg her siger. Lad mig først gøre Rede for, hvad den nuværende Militærordning koster. Paa Budgettet for indeværende Aar er der til Hæren opført 29 571 521 Kr., til Marinen 13 937 596 Kr.; det giver for de to militære Budgetter 43 509 117 Kr. Det er de Tal, man almindeligt regner med, naar man taler om Militærudgifter; men dertil kommer de Militærudgifter, som ingen kan bestride er Militærudgifter, nemlig de militære Pensioner, de andrager 8 791 139 Kr.; Sessionsvæsenet 629 937 Kr., Indkvartering 630 851 Kr. Vi kommer da op paa Militærudgifter til et Beløb af 53 561 044 Kr. Og tager vi endelig det Beløb med, som vi maa tage med, naar vi vil se, hvad Militærvæsenet koster Landet, nemlig Forrentning og Afskrivning, saaledes som vi gør paa alle andre Omraader, 6 696 432 Kr., naar vi op paa Militærudgifter i Danmark paa 60 257 476 Kr. Det er regnet ud paa samme Maade, som alle andre under Staten sorterende Virksomheder beregner deres Udgifter.

Hvad faar vi nu for disse 60 Mill. Kr.? Ja, allerede ved Finanslovforslagets tredje Behandling i Foraaret gjorde jeg opmærksom paa, hvad vi har faaet derfor. Vi

spurgte i Udvalget: Hvor store vil Udgifterne ved en fuldstændig Gennemførelse af Loven om Søværnets Ordning af 7. August 1922 være? Dertil svarede Ministeriet: Der vil udkræves en ekstraordinær Bevilling paa 30 Mill. Kr. foruden en aarlig Nybygningskonto af godt 5 Mill. Kr. under Forudsætning af, at der regnes med de i Lovforslaget nævnte Levealdre, efter at man i Forvejen har faaet at vide, at disse Levealdre er højere end i noget andet Land.

Det næste, vi spurgte om, var: Hvor langt er Marinens nuværende Standard under Normalstandard af 1922? Dertil svarede Ministeren: Den nuværende Standard af Flaadens Skibsmateriel ligger med den forudsatte Levealder 60 pCt. under Normalen.

Vi spurgte for det tredie: Hvor store aarlige Beløb vil udkræves paa Flaadens Nybygningskonto for i Løbet af en 10-aarig, henholdsvis 15-aarig Periode at bringe Flaaden op paa den i 1922 fastsatte Normalstandard? Dertil svarede: For i en 10-aarig Periode at bringe Flaaden op paa normal Standard kræves 86 Mill. Kr. Det vil sige 8,6 Mill. Kr. aarlig.

Der staar i Aar paa Budgettet paa Flaadens Nybygningskonto 1 850 000 Kr. 1 850 000 Kr., efter at den nuværende Finansminister, den daværende Statsminister N. Neergaard, efter Vedtagelsen af disse Love havde skrevet til Folkenes Forbund, at de anførte Styrker for Hær og Flaade efter den danske Regerings Opfattelse anses for det uundværligste Minimum til Sikring af Statens Livsinteresser.

Jeg henstiller til den højtærede Udenrigsminister at lægge Mærke til denne Meddelelse til Folkenes Forbund, til den Erklæring, der blev afgivet, og saa se, hvorledes vi i Dag kun har 40 pCt. af, hvad vi skulde have, og ikke gør det alleringste for at skaffe mere. Og jeg spørger da den højtærede Udenrigsminister, om han mener, at det er forsvarligt at optræde paa denne Maade overfor Folkenes Forbund.

Den højtærede Udenrigsminister har før grebet ind i Debatten og har oven i Købet erklæret, at han havde holdt Familieraad og hellere vilde dø end se et afrustet Danmark. Mener han da, at det er bedre at meddele Udlandet Ting, som intet har med Virkeligheden at gøre, og ikke med et Ord underrette det om, at man herhjemme aldeles ikke gør, som man siger.

Disse Ord gælder ogsaa de Konservative. De har kendt Udviklingen og har intet foretaget sig for at hindre den. Jeg synes, Venstres Ordfører havde Held med